

ти подивяватъ, когато цѣль свѣтъ крачи напрѣдъ. *Л. Д. 1873 р. 231.* Извѣтрѣлъ му умътъ. *Сир. Полудѣлъ, подивѣлъ. Ч. 164.* Азъ тука съ-
всѣмъ подивяхъ, сякашъ като че съмъ запрянь —. *Зк. 49.*

Подивѣ *м. св.* сдѣлаю дикимъ: Той нѣмаше лошава характеръ,
само че нещастната любовь го преначи и подиви. *Л. Д. 1875 р. 146.*

Подигнѣ *м. св.* **Подигамъ** *м. дл.* подыму, подымаю: Бабич-
ката си подигнѣ съ рѣка задѣнката поправи си крѣпата и захвана. *Пе. 16, 298.* Мало'о царно цара отъ коня подигать (болфа). *М. р. 532.*
При такѣвъ работѣ тя не само дѣто подига вѣщатъ си, нѣ ся усиля-
та бива и по-здрава и по-ягка. *Л. Д. 1870 р. 190.*

Подигравка *с. ж.* насмѣшка: Каква подигравка съ най-свя-
тытъ чувства! *Л. Д. 1874 р. 175.*

Подиграло *с. с.* посмѣшище: Подигравахъ са съ моята невин-
ность; моята святость и срамливость служахъ за подиграло на тѣзи
безстыдни челоуѣды. *Т. 64.*

Подиграмъ (*Мак.*) *м. дл.* — со коня, гарциу на конѣ: Си яв-
нало бѣрза коня, И со коня си подиграть. *М. 416.*

Подигрателенъ *пр.* насмѣшливый: Смѣхътъ му бѣше злобенъ,
подигрателенъ и жестокъ (*Son rire était malin, moqueur et cruel*). *Т. 60.*

Подиграж *м. св.* **Подигравамъ** *м. дл.* — нѣкого, подыму,
подымаю кого либо на смѣхъ: Всичкитѣ вѣстници смѣять му са и го
подигравать. *Л. Д. 1876 р. 33.* **Подигравамъ** са съ нѣкого *или*
съ нѣщо, насмѣхаюсъ надъ кѣмъ (чѣмъ) либо: А нашите ергенчета,
нашата бѣдѣща надѣжда — хвали го, пие ракията му и подиграва са съ
чисто-то и съ свѣтлото. *З. 3.*

Подигрувамъ *м. дл.* (*Макед.*) *см.* поигрувамъ, поигрываю,
играю: Мали мнуци подигрувать Сосъ яболко позлакено. *М. 633.*

Подиренъ *пр.* послѣдній обыкновенно въ превосходной степени
Най-подиренъ, самый послѣдній: Въ росицата кристална сѣ твои-
тѣ подирни дѣвически сълзи. *В. Поля. 35.* Пѣсни пѣе найподирния.
Д. 33, 32. Святославъ бѣше найподирнѣтъ прѣдставникъ на родатъ
рускы отъ колѣно на ветхитѣ земны боговы. *Р. 29.* Святославъ не мо-
жаше да ся противи на найподирнѣтъ волѣ на болнѣтъ си майкѣ. *ib. 135.*

Подирѣ **Подирѣ** *нарѣчие, ср. ст.* **Поподирѣ** **По-подирѣ**
прес. ст. **Най-подирѣ** **Найподирѣ** 1) позади, сзади: Хайде у дома
иди, Язъ подиря ща остана Кончету да си напою. *D. S. 7, 76—78.*
Лѣжята врьви напрѣдъ, истината подирѣ. *Ч. 182.* „На добъръ частъ“
выкатъ тѣ *отподирѣ*, „съ много здрави!“ *Зк. 95.* Устата сѣ една вал-
честа кутія, която отъ подирѣ са ограничава съ мажецать. *Л. Д. 1870*
р. 83. 2) послѣ: Хайде си, Тѣдоре, иди, Азъ штъ подиря да додѣ. *Д.*